

Gener och/eller miljö – om vägen till tro

Varför denna rubrik? Drygt en månad före utmaningen att skriva denna artikel hade jag mötts av en annan fråga: Hur har det varit att vara "Kvinna i Frälsningsarmén"? Mitt svar utgick då från mina rötter. En ung kvinna, Elin kom i slutet av 1800-talet att arbeta hos en familj, som flyttade till Västkuststaden. Denna unga kvinna hade vuxit upp i Kronobergs län i en gammalkyrklig bygd med tydliga religiösa gränser. Nu hamnade hon istället i en väckelserörelse där de kvinnliga ledarna t.o.m. fick sitta i fängelse för sin frimodighet att vara församlingsföreståndare och förkunnare.

Är det generna från min mormor Elin, eller Ellen som hon egentligen hette, som så har präglat mig fastän jag aldrig mötte henne i livet? Efter en kort tid i Halmstad blev Elin frälsningssoldat och engagerade sig på sin fritid i den då ganska nya frälsningsarmékåren. Det var också i Halmstad som kapten Hildur Karlsson hade fått sitta i fängelse vid ungefär samma tidsperiod.

Elin beskriver tättskrivet med anilinpenna sin barndoms- och ungdomstid i ett dokument till sina barn. Där framkommer att dessa ungdomsår i Frälsningsarmén var hennes lyckligaste. Hon var fylld av en längtan att tjäna Gud och ville leva ett liv präglat av den kristna tro. Det fanns inga kompromisser även om hennes föräldrar hemma i Småland tog starkt avstånd och hennes konfirmationslärare, vid namn Mozart, skrev brev för att övertala henne att lämna dessa nyvunna "griller". Men Elin höll fast och sände även in en ansökan att bli frälsningsofficer, motsvarande pastor. Elin ville studera och tjäna Gud.

Men livet tog andra banor. Hon mötte en älskad make i frälsningsarméverksamheten. De fick två flickor och en pojke, en familj som nu tog det mesta av hennes tid. Men hennes kristna tro och församlingstillhörigheten behöll hon hela livet.

Mellanbarnet Elly präglade med sin varma gudstro sitt hem. Enda barnet inneslöt från första stund i förböner. Denna dotter, som fick dessa gener och växte upp i en miljö där tron var något mycket vardagsnära, blev så präglad att jag inte kan minnas någon tid i mitt liv då inte tron funnits. För Elly var sjuksköterskeyrket av ett kall och tjänsten som distriktssköterska så viktig att det präglade i stort sett varje dag av min uppväxt. Men efter endast åtta års äktenskap blev hon änka. Sorgen var tung men det som bar genom allt var hennes tillit till Guds omsorg.

När jag i år i början av maj var medarrangör i konferensen "Kvinnan i Frälsningsarmén" blev jag utmanad att berätta om hur jag upplevt den rollen. Tankarna gick då till mormor Elin och även mamma Elly, dessa två kvinnor som med sina gener och sitt liv präglat min uppväxt, men när jag nu efter avslutad aktiv tjänst kan se tillbaka också mycket påverkat mina val i livet och min tro.

Elin hade uttryckt att hon nog egentligen ville blivit lärarinna. Men det var inte så lätt när hon växte upp i det fattiga Kronobergs län och flera av hennes syskon drog iväg till Amerika. Längtan och viljan att studera fanns där. Denna tog sig sedan också uttryck i att försöka komma in i tjänsten i Frälsningsarmén, men inte heller detta blev möjligt.

Men dotterdottern fick båda möjligheterna, först att studera att bli folkskollärare och sedan efter några år kom skiljevägen att lämna skolan för heltidstjänst som frälsningsofficer. En tjänst som kom att vara i 36 år, varav många år i en intressant informationstjänst tillsammans med min man där skolan var den största målgruppen! Särskilt viktigt kändes det varje gång jag i en skollektion med utgångspunkt från Frälsningsarméns emblem fick berätta om den kristna tron. Ofta kom då också frågan från någon elev: "Varför är du med i Frälsningsarmén?". Presentationen blev på så sätt även ett vittnesbörd om var jag stod i min tro. Bibel 2000 uttrycker: *"Var också du beredd att slita ont som en god soldat åt Kristus Jesus."* (2 Tim 2:3). Varför soldat? Jag hade inte erfarenhet av "att slita ont" bokstavligen, men att vara i Kristi tjänst innebär alltid ställningstagande, att vara beredd att välja en mindre bekväm väg eller en livsstil som inte ser till yttre eller ekonomiska fördelar.

Miljön som präglade min uppväxt var att andra människors hälsa och välbefinnande var viktig. Andra människor stod i centrum. När orosstormar kom genom sjukdom eller andra problem så var det den tysta, men ändå mycket tydliga gudstron, som var det bärande. Inte de stora orden eller det högljudda talet, utan den vardagliga väl förankrade tron på en levande Gud. En Gud som själv varit villig att ge allt, sitt liv.

Elly tillhörde i sin ungdom Frälsningsarmén, men på grund av den utgivande sjukskötersketjänsten så var hennes församlingsengagemang inte så stort. Men när hon hade möjlighet ville hon gärna gå till gudstjänst. Det blev då i olika kyrkor och till olika samfund, en sann ekumenisk kvinna. Där fick jag den grund som idag är mitt engagemang i Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd.

Så har då min tro präglats av de gener, som dessa två kvinnor i min familj fört vidare till mig, men också av den miljö där jag fick nåden att växta upp. Min tro har inte alltid varit utan tvivel. Jag har många gånger ärligt ställt frågor kring trons mysterium. Men Bibeln har alltid varit grunden för mig. Ordet som jag har fått återvända till för att finna svar och där får jag göra nya upptäckter.

Gener eller miljö, kanske en god kombination av båda och jag tacksam för Guds nåd så som den visades till mormor Elin och till mamma Elly och till mig!

Ingrid Albinsson
major